

אדריכלית מיכל שיין

"רוקדת, מציירת ומפסלת מגיל אפס - מכורה לעולם האופנה. אני זוכרת שהייתי נוסעת ברכבת מהצפון הרחוק לקנות בגדים בתל אביב. כשהייתי מגיעה לעיר הגדולה הייתי מתרגשת מהעוצמה. האנשים, המסעדות, הבניינים ובעיקר האווירה. החלום להיות חלק מהדבר הנפלא הזה התחיל להתעורר בי בגיל 20, מיד אחרי השירות הצבאי. עם תיק עבודות קטן וחלומות גדולים התקבלתי לבית הספר לאדריכלות של אוניברסיטת תל אביב, ומקורות ההשראה שלי הם המפגשים והאווירה ששאבתי בלי הכרה במוזיאונים של ערי העולם, שבהם צללתי אל תוך היצירות, שהטביעו בי את רוח התקופה והמקום.

אדריכלות בשבילי היא אווירה. הדרך שבה הסביבה עושה את דרכה אל הלב. מימד הזמן - ההתיישנות והשכבות. כשמישהו מניח כיסא, תולה תמונה או מדליק נרות בארוחת ערב רומנטית. זה מה שיוצר בעיניי את המקום, שברגע הבא יקבל כנראה משמעות אחרת.

מקצוע האדריכלות מבחינתי הוא הזכות וההזדמנות ליצור ריגושים. זה לא מפריע לי להיות פדנטית, פרפקציוניסטית ומכורה לסדר וניקיון. בכל הפרויקטים שלי יהיה תמיד מקום להניח בו את התיק, וארון מסודר שבו הפרקטיקות והנוחות יידעו לספר סיפור."

ציורים בכחול של מיכל שיין המתארים באמצעות הידיים סיטואציות נפשיות.
למעלה מימין: "בנפש יחפה".
למעלה משמאל: "הנני".
למטה: "איך אבוא לפנך".

בעמוד השמאלי: אדריכלית מיכל שיין.
צילום: גלעד רדט.

This page: Architect Michal Schein.

Photo: Gilad Radat.

Right page: Schein's blue paintings, depicting mental states through hands. **Top left -** Here I Am; **top right:** My Barefoot Soul; **Bottom:** How Do You Want Me to Come Before You.

בית פרטי בראשון לציון

אדריכלות: אלי נחום.
עיצוב פנים: מיכל שיין.
בעמוד השמאלי: ארון תיקום ונעליים של לקוחה
שהפרקטיות והנוחות מספרות את סיפורה.

Architect Michal Schein

“Dancing, painting and sculpting since infancy; addicted to the world of fashion. I remember myself traveling on a train from the far north to buy clothes in Tel Aviv. When I got to the big city I was excited by the power - the people, the restaurants, the buildings and especially the atmosphere. The dream of being a part of this wonderful thing slowly came to me when I was 20, soon after my military service. With a small portfolio and big dreams, I was accepted by the School of Architecture at Tel Aviv University. I was inspired by the encounters and atmosphere I absorbed from museums around the world, where I plunged into the works that filled me with the spirit of the time and place. For me, the profession of architecture is a privilege and an opportunity to create excitement. This doesn't stop me from being pedantic, perfectionist and addicted to order and clean lines. In all my projects there is always a place to hang up a bag, and a neat closet where practicality and comfort tells the story of the owner.

For me, architecture is an atmosphere; obsolescence created by time and layers, piling up as someone puts down a chair, hangs a picture or lights a candle for a romantic dinner.

Above: Client's handbag and shoes cupboard, telling a story of practicality and comfort.

Right page: Private home in Rishon Lezion

Architecture: Eli Nahum.

Interior Design: Michal Schein.

